

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1983 r.

w sprawie ustalania szkód w pojazdach samochodowych osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej, objętych obowiązkowym ubezpieczeniem komunikacyjnym.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz § 49 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1981 r. Nr 30, poz. 166 i z 1983 r. Nr 73, poz. 325) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym auto-casco przez wyposażenie pojazdu rozumie

się sprzęt i urządzenia przewidziane przepisami o ruchu drogowym jako niezbędne do bezpiecznego funkcjonowania pojazdu.

2. Przy ustalaniu wartości pojazdu do celów ubezpieczeniowych stosuje się ceny obowiązujące w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w uspołecznionym handlu detalicznym w dniu ustalenia odszkodowania. W razie braku takich cen wartość pojazdu określa zakład ubezpieczeń, uwzględniając parametry techniczno-eksploatacyjne, kraj produkcji pojazdu i ogólny wskaźnik kształtujących się aktualnych cen detalicznych pojazdów.

§ 2. 1. Wartość pojazdu stanowi różnicę między ceną nowego pojazdu danej marki i typu wraz z wyposażeniem (§ 1) a kwotą amortyzacji wynikającą z okresu eksploatacji pojazdu, ustaloną według stawek określonych w załączniku nr 1 do zarządzenia.

2. Kwotę amortyzacji pojazdu ustala się za każdy ukończony miesiąc jego eksploatacji, przyjmując za początek datę 31 grudnia roku produkcji pojazdu.

3. Jeżeli w pojeździe dokonano wymiany nadwozia na fabrycznie nowe, a wymiana takiego nadwozia została udokumentowana przez poszkodowanego, za początek eksploatacji pojazdu przyjmuje się datę dokonania odpowiedniej adnotacji o wymianie nadwozia w dowodzie rejestracyjnym pojazdu.

4. Jeżeli wartość pojazdu stanowi mniej niż 30% ceny nowego pojazdu, za wartość pojazdu przyjmuje się 30% ceny nowego pojazdu (§ 1 ust. 2).

5. Na zlecenie zakładu ubezpieczeń może być ustalona indywidualnie przez rzeczoznawcę wartość pojazdu z uwzględnieniem jego stanu technicznego w chwili wypadku.

§ 3. 1. Wartość pozostałości pojazdu, tj. nie uszkodzonych części, przyjmuje się w wysokości 50% ich ceny z dnia ustalenia odszkodowania, pomniejszonej o wartość wynikającą ze stawki amortyzacyjnej, określonej w załączniku nr 1 do zarządzenia.

2. W razie przejęcia pozostałości przez jednostkę gospodarki społecznej zajmującą się naprawą pojazdów lub skupem ich części, wartość pozostałości może być ustalona w wysokości uzgodnionej przez zakład ubezpieczeń z tą jednostką.

3. Jeżeli do wymiany zakwalifikowano nadwozie (kabine) pojazdu, do obliczenia odszkodowania przyjmuje się cenę nowego nadwozia pomniejszoną o kwotę amortyzacji uszkodzonego nadwozia, ustaloną według zasad określonych w § 2.

§ 4. Jeżeli ceny części zamiennych lub zespołów zakwalifikowanych do wymiany są określone jedynie w walucie zagranicznej, odszkodowanie w złotych ustala się według bieżącego kursu walut obcych w złotych ustalonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

§ 5. 1. Udział własny posiadacza pojazdu w szkodzie objętej ubezpieczeniem auto-casco potrąca się w przypadkach wymienionych w § 28 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1981 r. Nr 30, poz. 166 i z 1983 r. Nr 73, poz. 325) w wysokości określonej w załączniku nr 2 do zarządzenia.

2. Jeżeli w okresie kolejnych dwóch lat trwania ubezpieczenia powstanie więcej niż jedna szkoda, za którą wypłaca się odszkodowanie z zastosowaniem udziału własnego, udział własny posiadacza zwiększa się o 50% przy drugiej szkodzie, a o 100% przy trzeciej i następnych szkodach; nie dotyczy to szkód zaistniałych w ruchu zagranicznym.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1981 r. w sprawie ustalania szkód w pojazdach samochodowych z obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Monitor Polski Nr 31, poz. 284).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Minister Finansów: w z. W. Bieł

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1983 r. (poz. 258)

STAWKI ROCZNYCH ODPISÓW AMORTYZACYJNYCH
(w procentach)

Lp.	Rodzaj pojazdu	Pojazd używany do celów	
		zarobkowych	niezarobkowych
1	Samochody osobowe oraz przyczepy kempingowe i inne turystyczne	17	7
2	Autobusy oraz przyczepy autobusowe	18	8
3	Samochody ciężarowe:		
	— o ładowności do 2 t	18	8
	— o ładowności powyżej 2 t lub z urządzeniem samowładoczym	17	7
4	Samochody o napędzie elektrycznym	12	5
5	Samochody specjalnego przeznaczenia	8	5
6	Ciągniki:		
	— siodłowe i balastowe	17	10
	— inne	12	8
7	Ciągniki rolnicze	15	5
8	Przyczepy (naczepy) do samochodów ciężarowych i ciągników	20	10
9	Motocykle i trójkołowce (motocykle z wózkiem bocznym)	15	7

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1983 r. (poz. 238)

TABELA UDZIAŁÓW WŁASNYCH

Rodzaje pojazdów	Udział własny w złotych		
	podstawowy przy pierwszej szkodzi	przy drugiej szkodzi	przy trzeciej szkodzi i następnej
Samochody osobowe o pojemności silnika w cm ³ :			
do 900*)	6 000	9 000	12 000
901—1250	8 000	12 000	16 000
1251—1500	10 000	15 000	20 000
powyżej 1500	12 000	18 000	24 000
Autobusy i przyczepy autobusowe	14 000	21 000	28 000
Samochody ciężarowe i specjalne oraz przyczepy do samochodów ciężarowych	10 000	15 000	20 000
Ciągniki rolnicze i gąsienicowe oraz przyczepy do nich	10 000	15 000	20 000

*) Dotyczy również przyczep kempingowych do samochodów osobowych w ruchu zagranicznym.